

SZIGÉNYEK

3. szám

www.szignal.extra.hu

Tartalomjegyzék

sCOOL life	Pályáz(z)atok(!) Kollégista lesznek Hogyan éljük túl a kollégiumi éveket
Mostanság	Valentin nap
Visszatekintő	A Magyar Kultúra Napja
Merengő	A Kék rózsza Alkotóműhely Versek
Könyvajánló	Battle Royale
Zaj	Radiohead Mjúúzik ajánló
Kópia	Quentin Tarantino Ponyvaregény Eragon
Színház	Interjú Kentaurral Neil Simon: Pletyka
Sport	Interjú a Csontdarálókkal Olimpikonunk: Nagy Tímea
MindenMás	„Bréking nyúz” Viccek Rejtvény

II. Kiíró: VII. Ifjúsági Művészeti Fesztivál

Téma: kötetlen

- Pályázati feltételek: - középiskolás diákok jelentkezhetnek
- technika: olaj, akvarell, kollázs, vegyes technika,
grafika, kisplasztika, dombormű, érem; textil, tűzzománc, bőr
 - legfeljebb 5 művel pályázhattok
 - maximális méret: 50X50X50 cm-es

Határidő: 2007. március 10.

KISFILM PÁLYÁZATOK

I. Kiíró: Országos Középiskolai Videofilm Szemle

Téma: „Mi”

- Pályázati feltételek: - középiskolás diákok jelentkezhetnek
- mini DV, DVD vagy VHS technikával készülhet
 - hossza 5-20 perc
 - magyar nyelvűnek kell lennie

Határidő: 2007. március 12.

A zsűri elnöke: Jancsó Miklós

II. Kiíró: „20 alatti” Filmek Fesztiválja (Szombathely)

Téma: kötetlen

- Pályázati feltételek: - csak 20 év alatti fiatalok nevezhetnek
- mini DV, DVD vagy S8/16-os technikával küldhető
 - 3 kategória van: 1 perc alatti filmek, transzcendens (elvont) filmek,
egyéb (ami az első kettőbe nem jó)
 - hossza a második és a harmadik kategóriában max. 20 perc lehet

Határidő: 2007. május 10.

„Sokat kell tanulnia az embernek ahhoz,
hogy megtudhassa, milyen keveset is tud.”

sCOOL life

ÚJSÁGÍRÓI PÁLYÁZATOK

I. Kiíró: DUE és a Masterfoods közösen

Téma: A házi kedvencem

Olyan írásokat várnak, melyben elmeséletek kedvencetek egy felejthetetlen sztoriját, bemutatjátok szokásait, tulajdonságait, esetleges különlegességeit.

Pályázati feltételek: - olyan középiskolás diákok jelentkezhetnek, akiknek van házi kedvencük
- az írás terjedelme max. két A4-es oldal lehet
- legfeljebb 2 fotó csatolható az írás mellé (nem kötelező)

Határidő: 2007. március 05.

II. Kiíró: Kréta Magazin (internetes)

Téma: kötetlen

Bármilyen élmény, kalandot, gondolatot, véleményt, riportot várnak.

Pályázati feltételek: - középiskolás diákok jelentkezhetnek
- terjedelem: 2000-3000 leütés
- fotók mellékelhetőek

Díjazás: havonta az első tíznek némi pénzjutalom zsebpénz kiegészítésnek

Határidő: folyamatos

A pályázatokkal kapcsolatos részletesebb információkat továbbra is a hátsó lépcsősor első emeleti fordulójánál találjátok a *Pályáz(z)atok(!)* faliújságon. De bármilyen egyéb kérdésetek van, forduljatok a szaktanárokhöz! Várjuk jelentkezésetek!

Kollégista leszek

Nyolcadikban elég sokat gondolkoztam, hogy vajon hova is kéne menni tovább tanulni. A család és persze a kíváncsiság kedvéért beadtam jelentkezésem két pesti suliba. Nagyon bele se gondoltam, mi lesz, ha oda felvesznek. De mikor a borítékot kibontva a FELVÉTELT NYERT szöveget pillantottam meg a lapon, két örömugrálás közt döbentem rá, hogy én bizony kollégiumban fogok lakni.

Szerencsémre vagy sem, volt két kollégista osztálytársam, akiktől mindig nagyon sokat kérdezősködtem, milyen is ott élni, nehéz volt-e beilleszkedni, vagy egyszerűen mit csináljak ott, hogy szeressenek. Kérdéseimre mindig a "hidd el nem lesz rossz, majd meglátod" választ kaptam. Csak teltek a napok-hetek, s én egyre jobban féltem. Mindig csak azon gondolkoztam, milyen lesz ott, s mit fogok én ott csinálni.

Eleinte úgy gondoltam, mindenkinek bebizonyítom, mennyire felkészültem erre az egész helyzetre, s majd milyen jó lesz nekem. Hát nem! Ez a pár hónap a beköltözés után, megmutatta nekem az ellenkezőjét, hisz mindenki olyan kedves, rendes velünk, "gólyákkal", s mi is egymással, hogy megnyíltam, s újból olyan lehetek mint azt megszoktam, otthon.

Becser Anna

Hogyan éljük túl a kollégiumi éveket?

1. Legyünk társasági emberek! Beszélgessünk sokat, de nyíljunk meg mindenkinek!
2. Legyünk illedelmesek és kedvesek az intézményben dolgozókkal! --- (Lehetőleg úgy mondj kellemetlen dolgokat az alkalmazottakról, hogy ők ne hallják!)
3. Vívjuk ki nevelőtanárunk bizalmát! --- (Sziló szünetben kínáld meg egy cigivel, és kérdezd meg, milyen volt a napja!)
4. Legyünk aktívak a kollégium közösségi életében! Vegyünk részt a rendezvények szervezésében! --- (Ha szeretsz focizni, jelentkezz a kollégiumi válogatottba! Ha nem vagy sportember, jelenj meg minden közgyűlésen és pakolhatod a székeket!)
5. Mindig időben érkezzünk meg a szilenciumokra! Ezek lezajlása alatt viselkedjünk fegyelmezetten és a lehető legnagyobb csöndben várjuk a szünetet! --- (Minden szilóra vidd magaddal a legpuhább kispárnád és pihenj, de ne aludj túl mélyen, mert a horkolás zavarja a többieket!)
6. Szobatársainkkal építsünk ki egy jónak mondható kapcsolatot! --- (Közöld velük, ha meglópnak, „...sírás lesz a vége...”!)
7. Alaposan tanulmányozzuk át a kollégium házirendjét! --- (Saját célra szerezz be magadnak egyet, ragaszd ki a faladra, majd szorgalmasan pipálgasd, hogy eddig melyik pontját szegted meg!)
8. Tűzriadó esetén csak a legfontosabb holminkat vigyük magunkkal! --- (Traubi, mobil, parfüm, kiegészítők, plüss maci, tankönyvek!!!, leckefüzet, ellenőrző, stb.)
9. Az étkezésében mindig köszönjük meg az ételt! --- (Ha már megint szardínia konzervet adnak, bontsd fel és helyezd szépen a konyhas néni elé!)
10. A házirend következő pontját jól vessük az eszünkbe: „A házirend érvényes a tanulókra, a pedagógusokra és az intézmény dolgozóira egyaránt.” --- (Ha a takarítónő vagy a gondnok késik, te is megteheted.)

További információkért fordulj a cikk írójához vagy költözz be a Deák Ferenc Közéiskolai Kollégiumba. ☺

By: Little Star(Regi)

Mindent a Valentin Napról

Ki is az a Valentin? Nos, erre a kérdésre elég sok változatot találtam, de a fő az, hogy Valentin egy római pap volt. A története a régmúlta vezethető vissza. A rómaiak február 15-én tartották Luperkalia ünnepét, Luperkuszt isten tiszteletére, aki a nyájak és a termés védelmezője volt. Ezen a napon az emberek dalolva és táncolva könyörögtek Luperkusznak, hogy megvédje a nyájaikat, és vigyázzon az emberekre. Az ünnep éjjelén a fiatal nők belerakták a nevüket egy kerámia korsóba, a férfiak pedig húztak belőle. Az ünnepség és a táncok idejére párok lettek, sőt gyakran több időre is együtt maradtak.

A Valentin-nap, ami február 14-én van, Szent Valentinra emlékezik, aki tisztelte a szerelemet és a romantikát. Nagy valószínűséggel összekeveredett ez a két ünnep. Így lett a február 14. Szent Valentin megemlékezéséből a szerelem ünnepe, amit ma már világszerte ünnepelnek.

Vannak ugyan olyan szóbeszéddek is, hogy Valentin egy vak lányt meggyógyított, és a felakasztása előtt küldött egy olyan üzenetet a lánynak, hogy a „Te Valentinod”. Tulajdonképpen még vagy ezer ilyen történet van, de a lényege mindegyiknek ugyanaz.

Am a Valentin napnak is, mint minden más ünnepnek, vannak hagyományai. Angliában az a szokás, hogy ezen a napon, akivel a nap reggelén először találkoznak, azt Valentin vagy Valentine néven kell szólítani. Ennek a találkozásnak az a következménye, hogy egy éven át a jegyeseként kell kezelnie azt a személyt, akit megpillantott ezen a reggelen. A franciáknál terjedtek el először a Valentin-verseskötetek és az üdvözlőkártyák, amik a mai napig megmaradtak.

Magyarországon a legelterjedtebb szokás a virágadás. Állítólag a Valentin napot 15 éve ünnepeljük Magyarországon. Különleges párkeresési hagyományunk vagy babonánk nem nagyon van. Egy van de az kissé morbid. Ha kimész Valentin nap előtti éjszaka a temetőbe, akkor megpillanthatod a leendő férjed szellemét. Én ezt személy szerint nem nagyon próbálnám ki, de vannak egyéb praktikák, amikkel elméletileg kedvest lehet szerezni, vagy épp megtartani:

- Keressünk egy olyan almát, aminek 9 magja van, együk meg, majd ezt a 9 magot egy óvatlan pillanatban csempésszük a kiszemelt fiú zsebébe. Így beleszeret abba a lányba, akinek volt türelme almamagokat válogatni.
- Keressünk 9 kutat, mind a 9-ről hozzunk vizet, és itassuk meg a kiszemelt fiúval vagy lánnyal. Ha megissza, akkor mindig szeretni fog.
- Azok a párok, akik mindig együtt akarnak maradni, 1-1 hajszerűt süssék bele egy kalácsba, s közösen egyék meg.

Mostanság

Én becsülöm azt az embert, aki hisz ezekben a praktikákban. Viszont ott már gond van, ha ilyen kétségbeesetten szeretsz valakit, aki nem viszonzza. Talán akkor el kellene gondolkodni, hogy megérdemli-e az illető, hogy szeresd, ha még figyelembe sem veszi az érzéseidet. Ha meg annyira gyáva vagy, hogy még el sem mondd neki, akkor itt a lehetőség. Hiszen Valentin nap a szerelem ünnepe.

FIÚK! Itt a jeles alkalom, hogy legalább ezen az egy napon vegyetek valamit a kedves barátnőtoknek, vagy éppen annak a lánynak, akit mindig lesel a buszon. A lányok 89%-a szereti a virágokat. A többi százalék pedig hiába mondja, hogy nem. Nem fogja visszautasítani, ha mégiscsak megleped egy szál virággal. Persze a mai világban már az sem mindegy, hogy milyen virágot veszel, így hogy ne sértsd meg barátnőd érzéseit, segítünk, melyik virág mit is jelent.

Rózsza: a szerelem virága (az igaz szerelem jele)

Jázmin: a kedvesség virága (ez csak barátság)

Amarillis: a büszkeség virága (a barátod nagyon büszke rád, ha ilyen virágot kapsz)

Szegfű: a szeszélyesség virága (komoly szerelmet jelent)

Tulipán: a nőiesség jelképének virága (lángoló érzelmeket mutat)

Orchidea: a műveltség és kifinomultság virága (hatalmas tiszteletet jelképez)

Margaréta: a változatosság jele (sokszor bizonytalanságot jelent)

Liliom: a kacér nő virága (csalfaságra utal)

Magnólia: a természetesség virága (igazi befogadást jelent)

Írisz: remény virága (szexuális üzenetet hordoz)

Begónia: a színes jövő virága (a vágyakozás jelképe)

Ennyit a praktikákról és a virágok jelentéséről. A Valentin nap lényege, hogy ezen a napon is egy kicsit legyünk bátrak, és bármilyen nehéz is, mutassuk ki az érzelmeinket, nem csak a barátnőnknek, barátunknak vagy éppen férjünknek. Egyszerűen mindenkinek, akit szeretünk. Hidd el, ha anyukádat megleped ezen a napon virággal, nagyon fog neki örülni. Szomorúan vettem észre, hogy az emberek nagy része erőltettnek, tartja ezt a napot. Az igaz, hogy nem csak ezen a napon kéne kimutatni az érzéseinket, de van, akit csak ez a nap ébreszt rá arra, hogy mennyire elhanyagolta a szeretteit.

A karácsonyt is lehet erőltettnek venni. Mindenkinek veszel ajándékot, pedig nem kötelező, de mégis megteszed, és ha kapsz, annak meg még jobban örülsz. Vannak, akik ezen a napon szomorkodnak kicsit, mert éppen nincs párjuk, vagy csak most szakítottak. De semmi ok a búslakodásra. Itt a kiváló alkalom, hogy ne légy gyáva, és cselekedj, vagy épp csak körülnézz, ha esetleg nem látod a fától az erdőt...

Boldog Valentin napot, mindenkinek!

Kovács Vivienn

A Magyar Kultúra Napja

A Magyar Kultúra Napja nem tartozik a hivatalos, piros betűs ünnepek közé, de már hosszú évek óta egyre eredményesebben hívja fel a figyelmet azokra a tárgyi és szellemi értékekre, melyeket méltán érezhetünk magunkénak. A Magyar Kultúra Napját 1989 óta ünnepeljük január 22-én. Azért pont ezen a napon, mert Kölcsey Ferenc a kéziratok szerint 1823-ban ezen a napon fejezte be a Himnusz megírását.

Iskolánkban ilyenkor egy vetélkedőt rendeznek megemlékezésékképp. A vetélkedő lefolyása úgy történik, hogy a stúdióból közvetítik a kérdéseket, melyeket előzőleg a tanárok összeállítottak. A kérdésekre három tanár, három különböző válaszlehetőséget ad, és az osztályoknak le kell jegyezniük, hogy szerintük melyik a helyes. A félrevezető válaszlehetőségek olykor igen abszurdak, és nem ritkán viccesek. De néha a helyes válaszok még ennél is meglepőbbek. Miután egy osztály - jobb esetben - közös erővel és ésszel összeállítja a válaszait, leviszi a tanáriba, és várja az eredményhirdetést. Én személy szerint úgy érzem, nem értékelik elegendően ezt a vetélkedőt, pedig sok érdekes információt lehet belőle megszerezni.

Ezen a napon nemcsak a mi iskolánkban van program, hanem az ország teljes területén politikusok és ismert személyiségek is tesznek azért, hogy felkeltsék az átlagemberek figyelmét és érdeklődését ezzel a témával kapcsolatban. A parlamentben ezen a napon Szili Katalin és Lezsák Sándor köszöntötte a kultúra és a művészetek kiemelkedő alkotóit. Erre az alkalomra meghívást kaptak akadémikusok, egyházi személyek és határon túli művészek is. Hiller István oktatási és kulturális miniszter pedig kitüntetésekkel adta át az Iparművészeti Múzeumban.

Január 22-e környékén nagyobb hangsúlyt kapnak a kulturális rendezvények is. Ilyenkor sokan sokféle módon próbálnak megmutatni, átadni valamit kulturális, művészeti életünk értékeiből. Az Uránia Nemzeti Filmszínházban például egész éjjel magyar filmeket vetítettek. Az Arany János utcai metrómegállóban rendhagyó kiállítás nyílt. 58 kortárs művész alkotása tekinthető meg egy hónapon át a mozgólépcsők melletti hirdetési felületeken, bemutatva a kortárs képző- és iparművészeti alkotások papír alapú reprodukcióit egy-egy irodalmi üzenettel társítva.

Ezen a napon az ország számos területén is megünnepelik a magyar kultúra napját. Miskolcon koszorúzást tartanak Kölcsey Ferenc emléktáblájánál, Szegeden pedig a költő szobránál.

Németh Virág és társai

A Kék rózsza

I. A tanácsok

Halk, visszhangzó gyereksírás. Laci fölébredt egy félreeső sötét kis utca árokpartján. Haja csapzott, arca sáros. Egy fekete zsebes nadrág volt rajta. Ez az egyik kedvence. Örült neki, mikor vette, mert alkatára és magasságára nehéz jó nadrágot találni. Ehhez társult egy sötét pulcsi. Az általános fajtából. Feltápáskodott, és csodálkozott, hogy került ide. Utolsó emléke, hogy egy állomáson várakozik egy lányra. De az soha nem jön el, és nem is fog. Ezért elég nehezebbre esett feldolgozni, mit keres itt. Átkutatta zsebeit. Eredménye egy gyűrött cigarettás doboz három szál cigarettával és egy doboz gyufa, amiben szintén három szál gyufa van. A nagy töprengésben csak most vette észre a gyereksírást. Jobbnak látta elmenni innen. Mindegy, hogy hová csak el innen. Ahogy így sétált, a környék egyre ismerősebb lett. De hát ez az a város, ahol él. Csak nagyon ritkán fordult itt meg. Nem is lakik olyan messze. Tehát hazafelé veszi az irányt.

Mikor hazaért nem hitte el, amit látott. Illetve azt, amit nem. A háza eltűnt. Mindenesül. A homokozó, a magas öreg diófa, a kút, a kert, a kamra. Minden, amihez oly sok szép emlék fűzi. Most már végképp nem tudta, hogy mihez kezdjen. A telken állt egy tábla, ami egy karóra volt ütve. Laci megnézte, de a tábla üres volt. Örülten elkezdett kutatni, kiabálni, de senki nem válaszolt. Semmi nyomot nem talált, ami indokot adott volna a történetekre. Gondolta rágyújt egy cigire. Nem várt ettől semmi megoldást, de sejtette, hogy rosszabb se lesz tőle. Csakhogy egyik gyufa sem gyulladt meg. Elment a szomszédba tüzet kérni. Kapott tüzet és egy tanácsot. A szomszéd azt mondta: - Kezdjen ásni. Az majd mindent megold. Laci megfogadta a tanácsot. Elkezdett ásni. Ásott egy órát. Majd kettőt. Egyre reménytelenebbül. Ezzel semmire sem ment. Ismét elment tüzet kérni, de most egy másik szomszédhoz. S ismét gazdagabb lett egy tanácscsal: - Temesse be azt a nagy gödröt. Az majd mindent megold. Laci így is tett, de ez semmin sem változtatott. Elég későre járt már, ezért lefeküdt aludni a tábla alá.

Reggel ismerős hangot hall. De nem tudja, mi lehet ez. Macska vagy valami más állat? Nem, ez gyereksírás volt. Hirtelen fölriadt. Megint a kis utca árokpartján volt. Zsebében ismét három szál cigi és három szál gyufa. Ma már útközben, a tűzkérésnél kapott tanácsot. Teljesítette, de semmi. Tanács jött tanács után. Laci egyre keservebben, de mindet végrehajtotta. Mindig a következőtől várta a megoldást. Közben eltelt egy hónap, aztán még egy. Este feküdt, reggelre mindig az árokparton érte a gyereksírás. Mígnem egy reggelen elhatározta, hogy egyedül, saját

Merengő

maga fog a végére járni. Ennek a döntésnek a megerősítésére rá akart gyújtani. De mivel itt senki sem volt, ismét megpróbálta meggyújtani a gyufát, már sokadszorra. A gyereksírásnak már az első hét végén a végére akart járni, de a közelben nem talált senkit. Szóval megint próbálkozott. Sikerral járt. A gyufa meggyulladt. Saját erejéből rágyújtott. Midőn e kis örömmel a társaságában a telekhez ért, nagy megdöbbenés érte.

II. Az elfogadás

A megdöbbenés tárgya, a tábla mellett egy nő ült. Népviseletben. Igen fiatal, nem lehet több huszonöt évesnél. Laci megtörli szemüvegét, hogy biztos legyen benne jól lát-e. Most tisztán látszik a kék szeme. A kosz eddig kivehetetlenné tette. A nő nem tűnt el. Tehát jól látja, tényleg ott van. Pedig mióta ez a furcsa dolog történt vele, eléggé kételkedik, hogy mi igaz s mi nem. Odarohan hozzá, és faggatni kezdi. Mi, hogy, mikor, miért, stb. De választ nem kap. A nap végére nem jutott semmire. A nagy gondolkodás közepette elnyomta az álom. Ismét az árokpárt, ismét a testetlen sírás. De most valami más. Három helyett, csak két cigi és két gyufa. Na ez haladás, gondolja. Vagy talán rossz ómen. Nem lehet tudni. De azt lehet, hogy tüzet megint nem tudott kicsikarni a gyufákból, tanácsra pedig nem volt szüksége.

Napjai azzal teltek, hogy a nőt szóra bírja, de ez nem sikerült. Akármit tett. Egy napon eszébe jutott, hogy belenéz egy újságba, hátha okosabb lesz. De nem lett. A lapokon nem voltak betűk, csak számok. Pontosabban árák vagy valamilyen összegek, mindegyik mögött volt egy jel. Gondolta, valamilyen pénznek a jele. A rendőrségen és különböző hivatali helyeken is megfordult, de arctalan emberek összefüggéstelen szavakkal válaszoltak neki. Egyre jobban kezdett megfogalmazódni benne a dolog, hogy erre a kérdésre soha nem fog választ kapni. Bárkihez is fordul. Visszament a ház helyére. Leült a homokozó helyére, és sírva kezdett el "homokozni". Morzsolgatta a nem létező aranyárga homokot. És elfogadta, hogy nem tud a végére járni a történeteknek. De megtesz mindent, hogy itt minden olyan legyen, amilyennek ő akarja látni. Akár meg is esküszik rá. És rágyújt. Méghozzá gyufáról.

Laci már régóta nem lepődik meg azon, hogy nem ott ébred, ahol lefekszik aludni. Igen, megint az ismerős utca, árok, hang. Minden stimmel. De mégsem. A cigik és gyufák száma egyre csökkent. Az vajon jó vagy rossz, ha ez is eltűnik. Ez a kérdés annyira foglalkoztatta, hogy el sem mozdult onnan, ahol reggel fölébredt. A sírást már szinte nem is hallotta. Fel sem kelt. Ilyet még

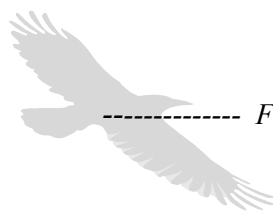
nem csinált ez alatt a fél év alatt, amióta itt ragadt ebben a rémálomban. Mert lassan már csak annak érezte az egészét. Másnap ébredés után hazafelé vette az irányt. Azt hitte, soha nem lesz vége. A telken ismét változások mentek végbe. A nő kezében egy kosár volt. Benne pedig azonos dolog azzal, ami a táblára volt írva: RÓZSA.

III. A beletörődés

Ezt végképp nem tudta mire vélni. Rózsák. Mire megy velük. De biztos van valami jelentése, gondolta. Azért vannak itt. Leült s gondolkozott. Töprengett napokig. De nem jött rá a megfejtésre. Mígnem egy csütörtöki napon, de lehet, hogy péntek volt, történt valami. Laci már elvesztette időérzékét. Míg a rózsán töprengett, nem gondolt a házra és a történetekre. Nem tett semmit ennek a megváltoztatásának az érdekében. És nem érezte magát rosszul. Sőt talán jobbat is volt egy kicsit, hogy nem gondolt rá. Szinte máshol járt az elmúlt napokban. Egy jobb helyen. És sikerült neki beletörődnie, hogy bárhogy sóvárog utána, bárhogy kérleli, bármit ajándékoz, az nem segít. Ez már így marad. Besötétedett. Felállt, odament a nőhöz, és mosolyogva elvett egy kék rózsát. A nő szóltanul bólintott. Elindult az újba és ismeretlenbe. Nem érdekelte már az üres telek. Menet közben rágyújtott az utolsó szál cigire. Az utolsó szál gyufával. És miközben ment boldogan, rózsával a kezében hirtelen egy éles fény töltötte be előtte az utat. Ez a fény egy kamionhoz tartozott, ami elütötte. A törött szemüveg mellett fekvő rózsát a vér vörösre festette. Még egyszer utoljára ismét hallotta a visszhangzó gyereksírást.

Laci fölébredt. Este volt. Este nem is szokott fölébredni. De ez most más volt. A gyereksírást helyett halk "tik-tak". Zsebes nadrág és pulóver helyett kényelmes pizsama. Árok helyett ágynemű és ágy. Az utca helyett szoba. Nem hitt a szemének. Ez a régi szobája, a régi házban. Minden itt van. A naptárja, a fényképek, az ismerős illat. Felkelt az ágyból hogy ellenőrizze, igaz-e, amit lát. Igaz volt minden. Szóval csak álmodta. Gondolta ezt, mígnem a kezében tartott vörös rózsára nem nézett. Nem, ez nem lehet! - gondolta. Kinézett az ablakból, és látta a nőt a ház előtt a lámpafényben a kis kosárájával együtt, amiben a kis kék rózsák voltak. Kékek, mint a hold. És rádöbbsent. Megcélozta a Holdat, de nem érte be a Lámpaoszloppal. Neki a Hold kellett. Nem tudta elfogadni a nemet. Nem tudott beletörődni, és mindent elkövetett ellene. De a Hold, másképp érzett.

Boros László

Kedves Olvasó!

Bátorkodlak zavarni, sőt megzavarni. Hogy miért? Szeretném tudni a titkodat. Mert: „*minden- titok, és: így van rendjén, / De jó néha titkot ostromolni*”. Egyelőre csak annyit, hogy új rovat indul az újságban, mégpedig ez. A neve Alkotóműhely, és bármilyen hihetetlen, de az Alkotóműhely alkotásaiból válogatunk. Már az eddigi számban is jelentek meg művek, de most külön rovatot kaptunk. És ha már itt tartunk, szeretném megragadni az alkalmat (és néha megölelni, megcsókolni, még ritkábban megtartani, hiszen mert ha: „*a pillanathoz esdve szólnék: / Oly szép vagy, ó, ne szállj tovább!*” – akkor talán nagy baj lenne...) és szólnék pár szót az Alkotóműhelyről.

Ez a kis társaság év eleje óta kb. kéthetente találkozik délutánonként, ahol is sok mindennel foglalkozunk, elsősorban alkotunk, keressük a titkokat (*A titkot, ami úgyis egyremegy / S amit nem tudhat más, csak egy meg egy.*”), próbáljuk megragadni, világra hozni, kicsalogatni a gyémánt folyóból.

Nem is húzom tovább az időt, csak annyit még, hogy lehet – sőt kell(ene) – az Alkotóműhelybe járni, aki kíváncsi jöjjön el legalább egyszer megnézni és maradjon, ha akar.. Nálam meg lehet tudni a részleteket, általában csütörtökön 15.20 –kor a 8. óra után találkozunk. És most jöjjenek az alkotások, legelsősorban is egy fejezet készülő **Edgar Allan Poe** típusú regényünkből:

VI. fejezet

Borongós a reggel, alig szűrődik be valami fény az ablakon. Nehezemre esik nyitva tartani a szemem, a fejem is zúg. Nem a saját szobámban vagyok, itt minden olyan idegen és barátságtalan.

Megpróbálom felidézni a múlt éjszakát, ám az túl homályos... Álmomban Morella jelent meg előttem, vagy tán nem is álom volt? Nem emlékszem...

Hallom a zár kattanását, valaki halkán benyit a szobába. Elrejtőznék, de hiába minden erőlködésem, testem túl gyenge ahhoz, hogy akár az egyik ujjamat is megmozdítsam. Valószínűleg az előző este nagyon beüthettem a fejem, mert két ugyanolyan alakot látok közeledni. Teljesen egyformák, az alakjuk, a mozgásuk, akárcsak egy ikerpár.

Az egyik az ablakhoz lép és friss levegőt enged a dohos levegőjű szobába. A másik fölém hajol, s a szemembe néz. Különös érzés fog el, hirtelen azt sem tudom megállapítani, hogy férfi vagy nő. Ahogy jobban szemügyre veszem őket, már tudom, hogy nem csak a képzeletem játszadozik velem. Kísértetiesen hasonlítanak egymásra, még a lepel is – amit aligha neveznék ruhának – ugyanúgy simul testükhöz.

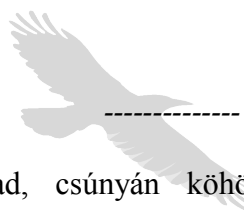
Egyikük egy vizes kendőt nyom a homlokomhoz, akaratlanul is lecsukódnak a szemeim. Megköszönném, de egy árva hang, egy nyögés, egy sóhaj sem jön ki a torkomon. Mintha csak a lelkem feküdne az ágyon egy halott testbe bújva.

A másik eközben néhány ruhát pakol az ágyam mellé, majd fejet hajtva mindketten kivonulnak. Amint becsukódik az ajtó, ismét erőre kapok...fuldoklom, mintha egész éjjel nem kaptam volna levegőt. Felkelek, bár minden tagom reszket a kimerültségtől. Meztelen testemet mindenütt kötések borítják, ám fájdalmat egyáltalán nem érzek.

Magamra öltöm a ruhát, az ablak melletti polcon a többi holmim is megtalálom. Ahogy kilépek a folyosóra, meglepő látvány fogad. Az épületben nyüzsögnek az emberek, akárcsak a megriadt hangyák a bolyban, mikor érzik, hogy veszély közeleg. Miközben szemem próbálom az erős fényhez szoktatni, egy nő lép oda hozzám, s belém karol. Igen lenge öltözetet visel, alig takarja valami bájait...a testét kínálgatja. Az arca csúnya, csupa ránc, látszik rajta, hogy igencsak meggyötörte az élet. Elutasítom ajánlatát, s megpróbálok minél előbb kikeveredni a tömegeből. Kifelé menet minden ajtónál mosolyogva integetnek nekem az örömlányok. Sajnálattal látom, hogy van közöttük jó néhány fiatalabb teremtés is, aligha többek 13-nál.

Hirtelen egy vézna, félszemű öregember ragadja meg a lábam, s pénzért könyörög. A kezébe szórok néhány értéktelen érmét, mire halkán beszélni kezd. Mély, rekedt hangja alig érthető, szakadt kinézete ellenére bölcs embernek tűnik. Elmondja, hogy az éjjel az ikerpár mentette meg az életem, ők találtak rám vérben úszva, az út közepén heverve. Adok neki még pénzt, s az ikrekről faggatom. Az idős ember odavonszolja béna testét a falhoz, s még halkabban beszél. Megtudom, hogy a rejtélyes sorsú ikerpárt nemrég választották szét, s a szóbeszéd szerint úgy olvasnak egymás gondolataiban, mint más, a művészetet kedvelő ember a könyvekben szokott.

Az öregember lassan kifárad, csúnyán köhög. Felkelek mellőle, s körülnézek a dohányfüstben úszó folyosón. Szemem mosta bejárat felé tekint, egy ismerős női alak áll ott.

-Morella... - suttogom magamban, s elindulok, egyenesen az ő irányába.

Mire kiérek az utcára Morella már elég messze jár. Finom illatát még mindig az orromban érzem, de mielőtt utánaerednék, még vetek egy pillantást a zajos épületre. Egy régi, lepusztult panzió az, s ki-be járkálnak ott a szerencsétlen, szegény emberek. Fogalmam sincs, hogy ez a város melyik része lehet. Csak Morellát látom magam előtt, mikor egy sarkon befordulva nekimegyek egy különös idegennek. Bőre egész sötét, s izgalmas, keleti ruhát visel. Ahogy elnézek a válla fölött, egy kislányt látok, aki a férfi felmálházott szamarán kuporog. A lányka talán 9 éves lehet, de gyönyörű kék szemeivel teljesen megbabonázott.

- Érdekli Önt az árum, Uram? – kérdezi a férfi.

Nem tudom miért, de velük megyek, egészen egy kis lakásig követem őket. Az idegen ekkor végre bemutatkozik, egy indiai kereskedő, aki Arábián átkelve érkezett a városba.

Leülünk egy asztalhoz, s a kereskedő az áruit mutogatja, próbál meggyőzni. Közben többször is rágyújt, s minden alkalommal a pergamen száraz papírját dörzsölgeti dohányszagú ujjai között. A kislány is csatlakozik hozzánk, a férfi ölébe ül, s csendben bámul engem. Ismét belefeledkezek a kék szemeibe, melyek teljes ártatlanságot tükröznek. Meg akarom fejteni a titkát...

Már egész sötét van, a kereskedő egy vízpipát tesz az asztalra, s végre rákérdez, hogy megveszem-e. A kislány a szemembe néz, s bólint, mire én gondolkodás nélkül igennel felelek a férfinak. Mintha a lány hipnotizált volna...

Az összes pénzemet odaadom a kereskedőnek, cserébe megkapom a vízpipát, és egy doboz különlegesen becsomagolt dohányfüvet. A kislány megfogja a kezem, s kivezet az ajtón. Útnak indulok a sötétbe, mintha tudnám hova s merre kell mennem. De érzem, hogy a kislány mutatja az utat, mint egy fényes csillag az eltévedt kalandorok útján.

Mire észbe kapok, ott állok a saját lakásom ajtaja előtt, a lányka azonban már nincs sehol. Bemegyek, s leheveredek a fotelemben. Nagyon fáradt vagyok, most is Morellán jár az eszem. Hirtelen eszembe jut a vízpipa. Megtöltöm, s egy mélyet lélegzem émelyítő füstjéből. Mintha repülnék, a szoba forogni kezd, én pedig a földre zuhanok...

Összeállította: Tarnóczy Áron

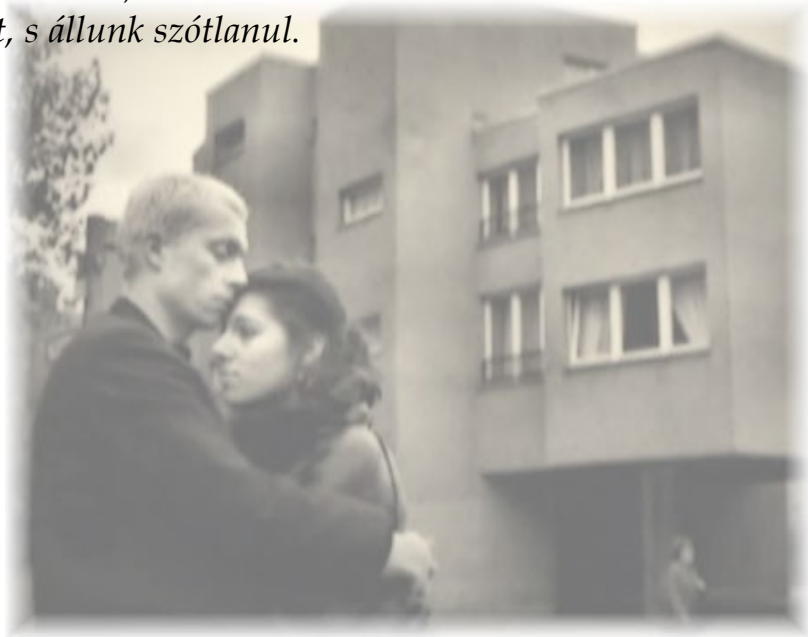
----- Feljegyzések az Alkotóműhelyből -----

És végezetül, Valentin-napra való tekintettel egy gyönyörű, hihetetlenül gyönyörű szerelmes vers
Zémann Katalin tollából:

*Halhatatlanul, sohasem veszve,
Rejtőzködöm, senki se lát.
Oh, Istenem, milyen szép is lenne,
Ha egy pillanatra megszűnne a világ.*

*Ölelném őt karjaimba ernyedetlen,
Az óra mutatója a köröket rója csak,
A férfi keze derekam körül, melyben
Nincsen más, csak szerelem, s akarat.*

*A többi ember vak pupilla, néma
Sok-sok könnycsepp most az ölembe hull
Az utcákon vad szélvihar süvít át,
S mi csak öleljük egymást, s állunk szótlanul.*

Versek Valentin napra

Mottó

Megtanítjuk egymást: szeretni;
s megtanuljuk: egymást szeretni.

Képzletben

Körteízű csókos ősz...
Mindig is ilyet képzeltem magamnak.
Tudod, egyszer ez lesz az élet,
S mindig szeretek majd, ha hagynak.

Leszek

Leszek ajtó, ha kitárod
Leszek idő, ha kivárod
Leszek ember, ha szereted
Leszek kenyér, ha megeszed
Leszek cipő, ha befűzöd
Leszek jelkép, ha kitűzöd
Leszek gyűrű, ha viseled
Leszek teher, ha cipeled
Leszek könyv, ha olvasod
Leszek mád, leszek holnapod
Leszek sírás, ha csitítod
Leszek vers, ha megírod
Leszek hang, ha zenéled
Leszek halál, ha megéred.

Sebestyén

Áldás

A por váljon gyémánttá, ha arra jársz
a gond váljon örömmé, ha a Te lelkedben lakozik
a rossz tűnjön el ahol Te megfordulsz,
s a bűnből szülessen erény
mindig világítson rád az éltető Fény

Álmaid álmodd, örökké s tovább
az aranyzál a kezedben van, s te szövöd
hunyd le szemed, s képzeld el
s az álom egy pillangó hátán megérkezik

Váljék részeddé minden mi szép
s minden szép, igaz lesz
S aki a te égi váradban jár
oda vágyik majd örökre

Glory

Szerelmes gyűlölet vagy gyűlöletes szerelem

Annyiszor próbáltam jó lenni, de a jóság terhes nekem.
Ne kérdezzétek, mért így szeretem, de szeretem.
Ez minden erényem, és ez minden bűnöm,
Egyszer elviselem, máskor nem tűröm.
Mert a gyűlölet bennem nem más, csak szerelem,
S a szerelmem szüli minden gyűlöletem.
Tudom, nehéz megérteni, de elég, ha megbocsátod;
Szememben békém és harcom egyaránt meglátod.
Hát nézz rám, és lásd meg szeretetem irántad!
Ne tiltakozz! Tudom, hogy te is ezt kívántad.
Hát vedd el! A tiéd. Tedd ki magadra!
Viseld, mint egy ékszert vagy rejtse el szavakba!
Ám ha terhes neked, süllyeszd zsebedbe mélyen;
Hogyha általam szeretve lenni számodra nagy szégyen.
Tagadj le, ne nézz rám! Fordítsd el a fejed!
Rajtam, bennem, amit látsz, minden a te jeled.
Minden téged hirdet: az ereimben a vér,
az ajkamon csüngő szó... Hangod a szívemig ér.
Ne szólíts nevemen, csak hogyha szereted.
S ha nem hívsz, majd én is átkozom nevedet.
Ne bánts hát, kérlek, hagyj gyűlölni szüntelen.
Bocsásd meg, hogy te vagy, ki betölti életem.
Hogy szeretsz-e, már nem is érdekel.
A holnap mindig egy új napot hoz el.
S én minden holnapra új szerelemmel ébredek;
Mi gyűlöletre vált, ha szeretnem nem lehet.
Ilyenkor szívem önmagát leplezi,
De gyűlöletem is csak szerelmem sejteti.

Sebestyén

Radiohead

Thom Yorke és csapata megnevezhetetlen stílusban olyan magas színvonalú zenét csinál, amelyhez szinte semmi sem hasonlítható. Persze, ezt egy teljesen elfogult rajongó állítja, de ezt nem csak az elfogult rajongók állítják. Első albumuk (Pablo Honey) még csak tapogatózik az igazi hangzás felé olyan számokkal, mint például a You vagy a Creep.

A második lemez (The Bends) viszont már az első igazi remekmű. Thom Yorke hangja, lélekbúvár szövegei és Jonny Greenwood gitárriffjei olyan fantasztikusan egészítik ki egymást, hogy azt hinnénk, ebből már semmi sem hiányzik. És mégis... az OK Computer talán a legjobb Radiohead album, ami nem csak az oxfordi banda, hanem a pop történelem egyik legfontosabb műalkotása, mert ez már műalkotás, nem egyszerűen zene.

Míg az első három album a hihetetlen frappáns gitárjátékról és az angol britpopot átértelmező hangzásról szól, addig az utolsó három az egyedülálló minimál elektronika (itt nem a technora kell gondolni...) és a sokkal mélyebb víznek számító zene jellemzi. (Kid A, Amnesiac, The Hail To The Thief). A tagok tökéletes összhangban vannak egymással, senkire se próbálnak hasonlítani, a lemezeiken nem érzékelhető igazán a külső hatás. Ők írják a saját forgatókönyvüket, ők tapossák ki az utat, ami nem tudni, hogy merre vezet, de nem is kell. Így jó ahogy van, tokkal vonóval.

Tudnék ide még írni mindenféle ajánozást, de ezt meg kell hallgatni és érezni mindenkinek a saját bőrén, aki fogékonyabb az értékekre.

Déri Ákos

Mjúúzik ajánló....

Broken Dreams – A válogatás album címe találó, hiszen a 2 CD-n szereplő összes dal az összetört álmokról szól. Természetesen a Green Day *Boulevard of broken dreams* című számával kezdenek. Olyan előadókat hallhatsz ezen a korongon, mint The Darkness, Nickelback, A, Linkin park, P.O.D., Placebo, Jet, Hoobastank. Az igazi sötét hangulatot egy kegyetlen jó dal, az *Only happy when it rains* (a Garbage-től!) adja. Törték már össze a szíved egy 6 kg-os kalapáccsal? Igen? Akkor hallgasd meg. De ha olyan szerencsés vagy, hogy még nem tette meg ezt senki, akkor a legjobb, ha felkészülsz.

Wired-up – Egy hihetetlenül aranyos manus épp villamosszékből ül a borítón. Elég jó ébresztők ezek a dalok, Limp Bizkit - My way, Alien ant farm - Smooth Criminal (igen, az a májküldzsekszonos szám). Van itt egy kedvencem Puddle of mudd-éktól. *She fuckin' hates me la la la love...*

Papa Roach – The Paramour Sessions

Jacoby, Jacoby, Jacoby... kegyetlen jó hang, még jobb zene és új tervezésű CD-tok ☺.

Nirvana – Unplugged in New York

Ne kérdezz semmit. Csak hallgasd!

Kövesdi Veronika

Eragon (2006)

Szereplők: Edward Speleers, Jeremy Irons, John Malkovich, Djimon Hounsou, Sienna Guillory

Annak ellenére, hogy nem vagyok oda a fantasy filmekért, nagyon tetszett az Eragon.

A történet a következő: egy falusi fiú elindul az erdőbe vadászni. Sajnos nem sikerül elejtenie egy vadat sem, mégsem tér haza üres kézzel. Talál egy szép kék követ - legalábbis ő azt hiszi, hogy kő -, de nem szól róla senkinek. Egyik nap aztán a kő megreped, és egy kis sárkány bújik elő belőle. Hamar összebarátkozik Eragon és a sárkányfióka, és a fiú rájön, hogy a sárkánylovasok leszármazottja. Egy másik sárkánylovas segítségével elindulnak egy kalandos és veszélyes útra, hogy megtalálják és teljesítsék feladatukat. Szembeszállnak hatalmas lényekkel, varázslatok segítségével legyőzik őket. Eragon igazi harcosná érik a történetben, és tökéletes összhangba kerül sárkányával. Sajnos meghal hű segítőtársuk, de egyedül is képesek győzedelmeskedni a gonosz felett - ám a feladatuk ezzel még nem ért teljesen véget.

További kalandjaikat a következő két részben láthatjátok. Aki nem bírja kivárni a folytatások elkészültét, annak ajánlom, hogy olvassa el könyvben, mert úgy valószínűleg még izgalmasabb. Én azt hiszem, inkább megvárom a filmeket, ugyanis a könyv terjedelme elég nagy (kb. 700 oldal). Azt még el kell mondanom, mielőtt megnézik a filmet, hogy a sárkánynak női hangja van. Tehát ne lepődjete meg, bár szerintem ez nem probléma, de volt, aki furcsállotta. Érdekesség, hogy néhány jelenet magyarországi helyszíneken játszódik, például a Pilisben.

Szóval ebben a hónapban az Eragont ajánlom. Nézzétek meg, jó szórakozás lesz!

Zemanovics Nóri

Quentin Tarantino

Amerikai rendező, színész, forgatókönyvíró. Biztos mindenki tudja, hogy előszeretettel szerepel saját filmjeiben, és forgatókönyveiből olyan alkotások születtek, mint az *Alkonyattól pirkadatig*, a *Született gyilkosok* vagy a *Tiszta románc*. Azt talán már kevesebben, hogy rendezett egy epizódot a *Vészhelyzetben*, illetve a *Helyszínélőkben*. A *Ponyvaregényért*, amely nem az első filmje volt, több díjat is bezsebelt. Talán máig is ez a legismertebb filmje.

Gyökereiről csak annyit, hogy olasz, ír és cherokee indián vér is csörgedezik ereiben.

Filmjei

2004 Kill Bill 2.,

2003 Kill Bill 1.

1997 Jackie Brown

1995 Négy szoba (egy epizód)

1994 Ponyvaregény

1992 Kutyaszorítóban

Jelentősebb díjak

1995 Oscar-díj, legjobb eredeti forgatókönyv (Ponyvaregény)

1995 Golden Globe-díj, legjobb forgatókönyv (Ponyvaregény)

1994 Cannes-i Nemzetközi Filmfesztivál, Arany Pálma (Ponyvaregény)

„Ha úgy vesszük, hogy a film a vallásod, akkor minél több filmet nézel meg, annál közelebb kerülsz Istenhez.”

Mióta az eszébe jutja, hithű mozirajongó: a kisujjában van az egész (amerikai és távol-keleti) filmtörténet. Középiskolai tanulmányait félbeszakítva színészetet kezdett tanulni, ezt azonban hamar otthagya, s egy videotékában helyezkedett el, szabadidejében pedig

„Nem az a fontos, mit nézel,
hanem , hogy mit látsz.”

Kópia

forgatókönyveket írt. Első filmjének forgatókönyvét (Kutyaszorítóban) 28 évesen írta, és hála Harvey Keitel anyagi és erkölcsi támogatásának, meg is rendezhette. E mozival azonnal magára vonta a szakma és a közönség figyelmét. Így kezdődött a videotékás csodagyerek pályafutása... ☺

Maksai Kriszti

Quentin Tarantino: Ponyvaregény (Pulp Fiction)

Egy olyan filmről lenne itt most szó, amit mostanság már mindenki látott, mindenki jót röhögött rajta, szereti a zenéjét, mindenki ismeri a színészeket, és szinte mindenkinél már egyfajta lakáskellékként üzemel a tévé mellett. Az egykori rétegfilm mára már Magyarországon is belefúrta magát az emberek fejébe. Tarantino nem feltétlenül legjobb filmje, de kétségkívül utánozhatatlan stílusa, ereje, humora, satöbbije van. Jó színészek, még jobb karakterek, több szálon futó történet, ilyenek, olyanok...

De valahogy számomra nem olyan igazi klasszikus, mert nem megunhatatlan...

Engem borzasztóan idegesít a filmben, bármikor is nézem, hogy nem tudom meg mi van abban a táskában. Ezek pedig a rendező finom eszközei, amiknek örülni kell....

Nem annyira finom, de nagyon ironikus és sokat ad a film hangulatához, hogy a filmben összesen 271 fuck szócska hangzik el. Mindent egybevéve egy igazán jó film, igazán stílusos, kellően humoros és az egésznek van egy olyan „Tarantino-íze”...

Nem mondom, hogy mindenki nézze meg, mert szerintem már mindenki látta...

Nincs több mondanivalóm....

Déri Ákos

Interjú Kentaurral

Díszlettervező, festő, akcióművész, zenész, polihisztor. Ő Erkel László, művésznevén: Kentaur. Ő tervezte többek között az Operaház Fantomja, a Producerek és a Volt egyszer egy csapat díszletét. Jelen pillanatban pedig a nagyszabású Vámpírok Bálja díszletén dolgozik.

- **Mi inspirál egy díszlet elkészítésekor?**

- Ez egy eléggé összetett folyamat. Nagyon sok függ attól, hogy mi a darab. Zenés darab-e, prózai mű, dráma, komédia, ki a rendező, majdnem még az is, hogy hol lesz. Mindenki azt gondolja, hogy a színpad az csak egy üres doboz, aztán az ember belepakol valamit, de nem! A színháznak van egy saját miliője, amihez alkalmazkodni kell, vagy nagyon ellene kell dolgozni - a darab miatt. Nyilvánvalóan van egy nagyon fontos történeti rész, és a mögött egy fajta művészettörténeti, vagy vizuális dolog, amit azonnal mögé látsz. A zenés daraboknál nagyon fontos inspiráció, a zene. Bármennyire is úgy gondoljuk, hogy a zene az nem egy vizuális műfaj, abban a pillanatban, hogy elkezdenek énekelni, megváltoznak a dolgok. Engem nagyon felszabadít, ha megszólal a zene a mű mögött. Biztos nem véletlen, hogy ennyi zenés darabot csinálok. Az inspirációnak nyilvánvaló része az, hogy az embernek van egyfajta művészettörténeti ismerete. Aztán jönnek azok a fajta megmagyarázhatatlan, ösztönös dolgok, amikor hajnalban felébredsz, és jön egy kép.

- **Gyakran van ilyen, hogy felébredsz, és „jön egy kép”?**

- Igen. Én nagyon sokat dolgozok ilyen intuíciók és ösztönös dolgok alapján, mert nagyon jól működnek. Feltehetően az embernek egy olyan mély bugyrából vakaródik elő, ahol nincsenek művészi gátlások. Általában ezek olyan ügyek, amiket formázni kell, de az alapkoncepcióban nagyon sokat segítenek. Sokat számít az, hogy maga a rendező mit gondol a darabról, van-e vizuális koncepciója, mert az egy nagyon meghatározó dolog. Nálunk rendezői színház van. Tehát nem is a darabról szól, hanem inkább a rendezőkről, a rendezők által képviselt koncepciókról, a dramaturgiáról. Mi, a tervezők, elsősorban párhuzamosan dolgozunk a rendezőkkel, és amelyiknek van egy jó erős koncepciója, az mindenképpen követendő dolog, mert ez nálunk a *trend*, meg ez egy ilyen tipikus felállás. De azért engem elég sokan ott szoktak hagyni dolgozni.
- **Van olyan rendező, aki csak veled dolgozik?**
- Nincs. Nekem sincs olyan, akivel kizárólagosan akarok dolgozni. A darabtól is függ, meg tematika, ki hogyan ér rá... Egy ideig minden Eszenyi Enikő darabot én terveztem. Kerényi Miklós Gábornak szintén nagyon sok darabját csináltam. De nagyon sokat dolgoztam

- Alföldi Robival is. Aztán fellazulnak a kapcsolatok. Olyan ez, mint egy zenekar. Ha tíz évig együtt dolgozol valakivel orrba-szájba, akkor egy idő után már nem inspiráljátok egymást. Egy alkotói közösségben kitalálsz kicsit a másiknak a gondolatát, tudod már, mit akar.
- **Unalmas?**
- Figyelj, úgy nem lehet világcsúcsot futni, hogy mindenki tudja, a másik mennyit fut. Akkor nem fog hajtani. Nagyon fontos, hogy mindig meglepetések ériék az embert. Ez nem olyan, mint egy házasság, ahol az ember ki tud találni meglepő dolgokat. A színház az nem ilyen, a darabok teljesen független dolgok tőlünk. Keresed is a másik lehetőséget. A rendezés is egy inspiratív valami. Ezért jó, ha néha új arcokkal, új dolgokkal ismerkedik meg az ember. Vannak véges dolgok.
- **Mit szeretsz jobban? Az alkotófolyamatot, a tervezést, az ötletelést, vagy látni a színpadon a végeredményt? Valljuk be, neked nagyon jó és eredményes munkáid vannak! ☺**
- Mindegyiknek megvan a maga öröme. Én egy elég pánikolós ember vagyok. Fejben dolgozom, tehát effektív nem csinálok semmit - látszólag. Háttéranyagokat, képeket, gyűjtök. Nézelődöm az Interneten, könyvtárba, múzeumba megyek, összeszedem az anyagokat. Az utolsó másfél-két hétben elkezdek rajzolgatni. De ez attól is függ, mekkora dolgról van szó. A Vámpírok Báljának egy hónapig csak a makettjét építettük. Előtte én már három-négy hónapja dolgoztam rajta, és már egy évvel előtte megvoltak a koncepció vázlatok. De az egy monstrum! Ezek a nagy musicalek hatalmas ügyek. A Producereket egy évig csináltuk. Egy éven keresztül folyt a tervezői folyamat. Valamikor egy ilyen pánikban az ember az utolsó két hétben összekapja magát, és elkezdi csinálni. Mindig mondom: „A pánik, a határidő a legjobb múzsa!” Akkor aztán minden összeér egyetlen pillanat alatt. Az elejét, és a végét kedvelem igazán a projektnek.
- **Tehát megnézed a saját díszleteidet?**
- Persze. Miért? Másokét is megnézem.
- **Kritikus vagy másokkal szemben?**
- Másokkal szemben kevésbé, mint magammal szemben. Az ember persze látja a problémákat, de sokkal könnyebb kívülről rálátni valamire. A sajátjaimban is látom, és próbálok megjegyezni, hátha legközelebb nem követem el. Magammal szemben kritikus vagyok. Másokkal szemben? Nagyon tudok rajongani dolgokért. Van olyan díszlettervező, akit kifejezetten kedvelek. Külföldiek közül van tíz-tizenkét ember, akinek folyamatosan követem a munkásságát, mert példaértékűen jó dolgokat csinálnak ebben a szakmában.

- **Van példaképed?**

- Konkrét példaképem soha semmiben nem volt. Ugyanígy a zenében is! Olyan sokféle, fajta dolog van, amiben egyvalaki, vagy másvalaki jó, nem lehet azt mondani, hogy én ezt szeretem, ellenben azt kevésbé. Vannak hullámok, amikor valakinek nagyon kedvelem egy munkáját, vagy egyfajta stílusát. Amikor újabb arcokkal ismerkedem meg, azokért nagyon tudok rajongani, de nincsen olyan, hogy na, Ő az én példaképem, mert Ő úgy csinálja.

- **Csináltál valaha olyat, ami nem adott sikerélményt?**

- De még mennyit! Nagyon sokat. De a kudarcélmények hozzátartoznak a jellemfejlődéshez, még egy művésznek is. Aki mindig tökéletesre csinál valamit, és mindig meg van elégedve magával, azt le kell lőni! Ott valami nagyon nagy gáz van. Sokat lehet tanulni a hibákból, ha ésszel tudod értékelni. Én elég maximalista vagyok, de úgy gondolom, kell valami lazaság, hogy a műnek meglegyen az életszaga.

- **Ez mégis csak egy suliujság, tehát meg kell kérdeznem. Milyen gyerek voltál? Jó vagy rossz? Megszállott intőgyűjtő?**

- Nem voltam rossz gyerek, sem az a verekedős típus. Ha valami nem szórakoztatott, lazán elkezdtem rajzolni az órán. Nagyon sok tanárom azt hitte, letojom Őt, meg a tekintély elve... Ebből később is voltak problémáim. Nem voltam egyszerű gyerek. Nem voltam rossz tanuló, de kitűnő sem. A szakmai tárgyaktól mindig jó voltam. Az egyetemet már elég komolyan vettem. Az ábrázoló geometriával gondjaim voltak, mindig mondtam: „Minek nekem a műszaki rajz? Én festő vagyok! Tessék engem békén hagyni!” Aztán, tessék! Kijöttem a főiskoláról, és rá egy évre már díszlettervező voltam.

- **Milyen terveid vannak a jövőre nézve?**

- A legelső, amit csinállok, az a Chicago Győrben. Megint egy musical. Nagyon izgalmas előadás lesz. A jövő év legnagyobb falatja mindenképpen a Vámpírok bálja Roman Polanskival. Ott díszletet, jelmezt készítek. Aztán nyáron Eszenyi Enikővel készítek még egy ugyan operettet, de nem nagyon fog emlékeztetni egy operetre. Ősszel pedig Szöulba megyek. Megcsináljuk a Volt egyszer egy csapatot. Utána Tallinba megyek Hófehérkét tervezni.

Nagyon sok sikert mindenhez, és a következő koncerten találkozunk! ;)

Karácsony este. Kezembem Miklós Tibor Musical! című könyve. Lázasan kezdem el keresni Kentaurt a könyvben, amikor valaki rám szól: „Ne Kentaurként keresed...” „Hanem? Hogy keresném?” Mire anyukám rám kacsint, és azt mondja: „Keresd az Isten címszónál!” Hát igen, kinek Brad Pitt, kinek Kentaur... ☺

Murányi Nusi

Csak sokan nem tudják, mi a szerepük.”

Neil Simon : PLETYKA

(komédia két részben)

Szereplők:

Chris Gorman: Tóth Enikő, Ken Gorman: Cseke Péter

Claire Ganz: Kőkényessy Ági, Lenny Ganz: Szerednyei Béla

Ernie Cusack: Dunai Tamás, Cookie Cusack: Kiss Mari

Glenn Cooper: Pusztaszeri Kornél, Cassie Cooper: Várady Viktória

Rövid Történet:

A darab kriminek indul, és fergeteges bohózat lesz belőle, amelyben helyet kap az izgalom, a sznobság, a naivság, és természetesen a falrengető humor. Egy elegáns New York-i házba négy házaspár hivatalos egy partira. A házigazdát rejtélyes baleset éri, senki sem tud semmi biztosat. Az egymás után érkező vendégek között halk suttogás kezdődik, amely felerősödik és terjed, egyre terjed a talányos eset hullámverése. A végül kiszálló rendőrség előtt már egy fantasztikus, hihetetlen történet kerekedik ki.

egy
darab,

Szerintem
nagyon
szórakoztató
amely
garantáltan

jókedvre deríti az embert és megkoronázza az estjét. Nagyon eltalálták, mennyi humor szükséges a jókedvhez. Nem túl sok, és nem is túl kevés.

Legközelebbi előadás a Madách Színházban - február 26. hétfő 19:00

Borbély Szilvia

Interjú a Csontdarálókkal

A Csontdaráló csapat néhány tagját kérdeztem, akik a második alkalommal, december 15-én megrendezett éjszakai focin első helyezést értek el.

- *Miért jelentkeztetek az éjszakai focira?*

- Elsősorban a buli kedvéért, meg tavaly nagyon jól sikerült, és gondoltuk megpróbáljuk mi is.

- *Kik voltak a csapattagok?*

- Antal Péter, Bellon Péter, Drapcsik Ádám, Jasper Gábor, Kovács Ádám és Kuti Gergő.

- *Miért éppen Csontdaráló lett a nevetek?*

- Mert ez jutott eszünkbe. Gondolkodtunk a Lekvár S.E.-n, de aztán nem. Egyébként a Csontdaráló című film adta az ötletet.

- *Hányadszorra indultatok?*

- Másodjára, mert még csak másodjára rendezték meg.

- *És tavaly értetek el valami helyezést?*

- Sajnos nem, mert lebetegedett a fél csapat.

- *Mi volt vele a célotok? Buli volt, vagy számotokra tétre ment?*

- Inkább csak a buli, de hát azért megmutattuk, hogy az iskolában mi vagyunk a legjobbak. ☺

- *Hány csapat indult rajtatok kívül?*

- Hat csapat indult, de igazából egy komoly ellenfél volt. Na jó, nem. De rajtunk kívül az Öregek meg az Uborkák is nagyon jók voltak.

- *Hogy bírtatok az egész éjszakai focit?*

- Hát... jól bírtuk. Úgy hajnali kettő felé kicsit elfáradtunk. Az öltözőben énekeltük a Himnuszt, meg összeszedtük az aranycsapatunk tagjait, és így tudtunk a végén nyerni. Meg jó páran már össze vagyunk szokva, nem úgy, mint a többi csapat, akik csak erre az alkalomra álltak össze.

- *Utólag is gratulálok, az éjszakai focibajnokság első helyéhez. Sok sikert jövőre!*

Csáti Gábor

Nagy Tímea

Soron következő olimpikonunknak egy női sportolóra esett a választásom, aki nem más, mint Nagy Tímea kétszeres olimpiai bajnokunk.

- Nagy Tímea 1970. augusztus 22-én született Budapesten. 10 éves korában, 1980-ban kezdett vívni a Vasasban. Első edzésére sem önszántából, hanem egy fiú miatt ment el. Hiába, akkoriban nagyon szerelmes volt egy nála másfél évvel idősebb fiúba, aki nagyon rövid ideig látogatta az edzőtermet. Tímea viszont maradt, úgy néz ki, egy életre.
- Aztán egy komoly megrázkódtatás érte, de ekkor már a vívás öröme volt az, amiért hétről hétre ellátogatott az edzésekre. Az történt, hogy fél év után kettéosztották a csapatot, s a gyengébbek új edzőhöz kerültek. Mindent megtett, hogy a jobbak között maradhasson, de a gyengébb csapatba osztották. Ekkor került a későbbi nevelőedzőjéhez. Akkor még ő sem gondolta, hogy a folytatás mégis vidám lesz. Az 1996-os atlantai olimpiára ugyanis már Világkupa-győztesként és abszolút esélyesként utazott el. Ötödik lett. Ez volt talán élete második nagy csalódása.
- 2000-ben Sydneyben végre aranyérmes lett a címvédő francia Flessel-Colovic ellen. Az elődöntőben szeniálisan vívott, s a dobogó legfelső fokára vezető úton Mincza Ildikó és Szalay Gyöngyi legyőzőinek is visszavágott. Mikor Sydneyből hazatért, már itthon várta férje és kislányuk, Csenge. Azóta tovább gyarapodott a család, megszületett második kislánya, Luca.
- 1991 óta többszörös magyar bajnok, többször volt csapatvilágbajnok, 1995-ben Európa-bajnok. Reméljük, hogy az elkövetkezendő néhány évben további, hasonlóan szép sikerekkel ajándékoz meg bennünket.

Sárközi Csaba

Bréking Nyúz

Idén hazánk ad otthont a súlyemelő világbajnokságnak, amely új helyszínen, a Kossuth téren kerül majd megrendezésre. A változás oka, hogy az előzményeknek köszönhetően a súlyemelő bizottság egy új versenyszámot fog bevezetni, mégpedig a kordonemelést és kordonbontást. A magyar versenyzők előnyt élvezhetnek, hiszen a megmérettetés előtt a helyszínen tudnak edzeni.

Szaddam Husszein méltán nagysikerű és világszerte mutatott felakasztása után Fekete Pákó megragadván az alkalmat, úgy döntött, hogy a következő klipjében ő is felkötí magát, hátha majd többet fogják adni a zenecsatornák. A témával kapcsolatban megkérdeztük Pákót, de sajnos egy szót sem értettünk abból, amit mondott.

David Merlini ismét nagy dobásra készül. A szabaduló művész úgy döntött, március 13-án beleveti magát egy budapesti kátyúba, és utána megpróbál belőle mindenféle kötél és létra segítségével nélkül kimászni. A barlangászok és az orvosok is egyhangúan lebeszéltek a mutatványról, de ő ismét megszeretné mutatni a világnak, hogy nem ismeri a félelmet.

Déri Ákos

„Akinek humora van, mindent tud,
akinek nincs, mindenre képes.”

MindenMás

HAHOTA

Két bagoly ül a fán.
Azt mondja az egyik:
- HU-HU
Mire a másik:
- A nénikédet ijesztgesd!

Szőke nő haját mos.
Bemegy a barátja, s csodálkozva nézi, mit csinál a barátnője, majd megkérdezi:
- Te mit csinálsz??
Erre a szőke nő:
- Haját mosok.
- De víz nélkül??
- Persze. Az van ráírva: Száraz hajra!

Két szőke nő ül bent a szobában, s unatkozik.
Mivel párás az ablak az egyik odamegy, és rajzol egy pontot:
- Én ezen fogok kinézni!
Mire a másik ráförmedve letörli a pontot:
- Te nem fogsz ezen itt kinézni!!

A rendőr már harmadszorra int le egy kocsit, s mikor odaér, idegesen bekiabál:
- Már harmadjára állítom meg, hogy folyik a hűtővize!
Mire a sofőr:
- Én meg harmadjára mondom, hogy én vagyok a locsolókocsis!!!

- Hölgyem, megkérné a fiát, hogy ne utánozzon engem? Nagyon zavar!
- Pistike, hányszor mondtam, hogy ne viselkedj úgy, mint egy hülye!!

Skót kisfiú már 5 napja ugyanazt a cukorkát szopogatja.
Az anyja megszánja, s odaszól a férjének:
- Ne legyél már olyan takarékos, vedd le róla a celofánt!

- Doktor úr! Ha itt megnyomom, fáj, ha ott megnyomom, fáj, ha amott megnyomom, amott is fáj!
Mi lehet a bajom?
Mire a doktor:
- Magának el van törve az ujja.

Rejtvény

SZÁM abc

Azonos betű helyén azonos szám áll, az ismeretlenek kikövetkeztetése a feladat.
A rajz csattanója a fő sorban lesz olvasható az ábra kitöltése után!

16	7	26	27	19	14	5	12	31
5	1	H						
		5	33			33	4	3
		A						
8	24	3	33	24	1		33	5
		R						
12	5	1	5	34	27	33		13
		L						
4	13	7	1	7	19		5	34
		E						
16	27	22		16	5	8	1	27
		M						
14	33		6	26	3		7	1
7		10	9	5	1	30	12	5
9	26		6	34	4	1		25
	7	4		5	20		31	31
7	1	35	5	16		6	3	34
16	14	7	1		6	3	27	
19	7	13	25	7	3	31	16	33

Főszerkesztő: Sibak Zsuzsanna, Konstantzer Noémi, *A szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Rimaszombati út 2-4., *e-mail:* szignal@vipmail.hu, *weboldal:* www.szignal.atw.hu, *A lapba írtak:* Becser Anna, Borbély Szilvia, Boros László, Csáti Gábor, Déri Ákos, Hegedűs Regina, Horváth Eszter, Kovács Vivienn, Kövesdi Veronika, Losonczy Ivett, Maksai Krisztina, Murányi Ágnes, Németh Virág, Sárközi Csaba, Tarnóczy Áron, Urbán Orsolya, Zemanovics Nóra

2007. február